Nuvela „Gazetei Sporturilor"

VICTORIA LUI RADU MIHAIL

de TUDOR VOINA

Personagiile acestei nuvele sunt imaginare. Orice asemănare cu persoane existente se datorește numai întâmplării și nu poate fi interpretată în niciun chip.

A cunoscut-o la matchul pe care echipa sa de rugby l'a câștigat împotriva formației germane «Heidelberg».

Părăsise vestiarul și voia să iasă pe poarta stadionului. Copiii îl aclamau încă pentru punctele marcate. Le-a răspuns zâmbind, cu un zâmbet care a intensificat aplauzele acestor mici admiratori. In dreptul porții aștepta ea. S'a uitat o clipă la dânsa. Pălăria mare, florentină, îi acoperea ochii. Sunt verzi, sau albaștri?... Și a salutat-o. In loc să-i răspundă, a venit direct la el.

— Felicitările mele, domnule Mihail. Dacă nu marcai ultimele puncte, «Stadiul Român» nu ar fi învins.

I-a simțit mâna mică, catifelată în mâna sa mare și s'a uitat în ochii ei. Sunt albaștri... I-a admirat șiragul de dinți albi ca mărgăritarele... i-a privit conturul buzelor... și abia și-a adus aminte că-i mai ține mâna strânsă. A desfăcut palma și i-a lăsat mâna. A bolborosit ceva și s'a recules pe stradă când își dădu seama că mai este lângă el și îi vorbește de joc.

— Ai alergat minunat. Când Tudor ți-a dat passa ai trecut repede pe lângă un german, ai sărit un al doilea și ce frumos ai intrat în but. E una din cele mai reușite încercări pe care am văzut-o...

— Văd că te pricepi la rugby, a exclamat admirativ. Fetele nu prea cunosc regulile acestui joc.

— Sigur că mă pricep. Tata e președinte la «Val Vârtej» și merg regulat la matchuri. Dar nici nu mă cunoști. Să mă prezint: Mariana Nicodem. D-ta n'ai nevoie să te prezinți. Te cunosc bine: Radu Mihail, 24 ani, licențiat în drept, celibatar, internațional de rugby, linia a treia, în echipa campioană, «Stadiul Român», 85 de kilograme, 1 m 80 cm. înălțime, telefon 4.69.54.., str. Cazărmei nr... ei drace, am uitat numărul...

— 7, a adăugat el răzând de informațiile pe care fata le avea asupra stării sale, civile și a fișei de rugbyst...

— Dar, — de unde le știi toate acestea?

— Simplu de tot. Am combinat ce am aflat din cartea de telefon, cu datele care erau în programul matchului România — Franța...

— Da, e simplu, a mărturisit amărît că nu s'a gândit la acelaș lucru. I-ar fi plăcut, poate ca informațiile să le capete altfel.

Au coborît dealul din spatele stadionului, au trecut piața Senatului, au urcat pe calea Victoriei unde abia a îndrăznit s'o întrebe.

— Dar unde să te conduc?

— Pe Bulevardul Dacia. Au pornit-o pe Bulevardul Tache Ionescu și apoi prin Romană spre locuința ei. Ea i-a vorbit tot drumul de match, de facultate — era la drept, în anul întâiu — de literatură.

— Știi, ador pe Charles Morgan. E scriitorul meu preferat. Ai citit «Fântâna»? Cred că e tot atât de bună ca și «Sparckenbrocke» și după ce am citit «Sparke» am visat trei zile la rând peisagiile Italiei... Iată, am ajuns acasă. La revedere, sper să ne mai vedem. I-a simțit din nou mâna mică, a auzit-o ciripind un «bună seara» și a dispărut în casă...

*

Radu Mihail a făcut cale întoarsă. Se gândea la această fată ciudată, cu ochi albaștrii, cu gura mică, vioaie ca un spiriduș Cum îi merge gurița, competența cu care vorbește de rugby, cum amestecă sportul și literatura.

Seara se lăsase pe nesimțite iar Capitala se pregătea pentru viața de noapte. Bulevardul era plin de lume iar pe Calea Victoriei abia se putea circula. A oprit o mașină și s'a lăsat dus a casă.

A adormit cu gândul la Mariana. Câți ani să aibe? Poate 19. Deci, Mariana Nicodem, studentă la drept, 19 ani, Bulevardul Dacia. (ce număr să aibe casa?) ochi albaștrii, gura mică... și... și... Somnul l'a surprins înainte să completeze fișa civilă a domnișoarei Mariana Nicodem.

*

L'a trezit telefonul. Cum domnule Mihail? Dormi la ora asta? Credeam că un internațional de rugby se trezește la ora 7, face gimnastică după radio, unu.. doi... trei... pe vârfuri... unu, doi, trei, după muzică... și d-ta dormi fără să-ți pese, la ora zece dimineața...

Discursul ei l'a scos din somnolență.

— Păi... să vezi... sunt obosit de eri, a exclamat triumfător că a găsit scuza. «Dar ce te face să-mi telefonezi la ora asta matinală... adică acum... Își dădea seama că se bălăbăie. Lucrul nu i s'a întâmplat niciodată.

— Voiam să te rog să vii după amiază la ora ceaiului la noi. Mai vin câteva prietene și vreau să te prezint mamei. Cred că ne faci plăcerea...

— Firește. Voiu fi precis.

Și în după amiaza aceia s'au văzut în apartamentul soților Nicodem. A fost prezentat gazdei și câtorva cucoane. Se simțea stingherit ca singurul bărbat între atâtea femei.

Mariana parcă l'a înțeles. Conducea discuția ca și cu o zi înainte pe stradă. Vorbea de filme, de cărți, de facultate și nu i-a dat răgaz o clipă. O urmărea cu atenție, îi plăcea cum sare dela un subiect la altul, îi admira spiritul critic.

— Admir intelectualii care fac sport, atacă Mariana cu vioiciune. Nu mi-ar place să cunosc un rubgyst, de pildă, care ar ști numai să placheze, să alerge, cu mingea, să shoteze, fără să aibe habar de ceiace face. Apoi un om educat numai pe teren de sport rămâne așa cum îl schițează adversarii sportului, adică bun să bată mingea. Iată această Anglie minunată cum își împarte programul de școală între carte și teren de sport. Cred că de acolo apar oamenii completi, echilibrați. Nu ești de aceiaș părere, Domnule Mihail?

— De bună seamă, domnișoară, a început el timid. Dar e greu să cer echilibrul între sport și cultură în fiecare țară în parte. Armonia aceasta este în funcție de gradul de civilizație al țării respective, de concepție largă a conducătorilor. Noi avem multe alte reforme de îndeplinit înainte de a porni să echilibrăm sportul și cultura.

Ii era necaz că nu poate argumenta puternic.

Mariana reluă:

— Da, sunt de acord că avem multe alte de făcut în viața socială dar este un tineret întreg, o falangă de oameni pe care societatea contează și acest contigent deviază, merge unilateral. Nu pretind să se facă o reformă cum a făcut Dumnezeu lumea, în șase zile. Și atunci nu era secolul vitezei, glumi ea. Se pot înfăptui însă aceste lucruri sau mai bine zis se puteau înfăptui câci trăim epoca sportului dela războiu încoace. Și dacă nu mă înșel, au trecut două decenii bune.

— Propriu zis, s'a făcut ceva replică Mihail. Nu s'a făcut rațional ci lucrurile s'au petrecut dela sine. Iată, de pildă, echipa noastră. Avem funcționari, lucrători, ofițeri și intelectuali. Cofetarul, avocatul, șoferul și inginerul fac împreună o echipă armonioasă și se înțeleg bine. Afară din teren sunt prieteni. Discută ca oamenii așezați și lucrătorul va avea mult de învățat dela intelectual. O vorbă de duh, o atitudine corectă, înfine, lucruri pe care nu ar avea altfel cum să le prindă.

Nu este aceasta o parte morală și bună a sportului?

Mihail se încinse în discuție. Acum vorbea elocvent, sigur de sine numai să poată arăta Marianei că echilibrul dintre straturi sociale se face prin sport și indirect aduce pe sportiv la necesitatea de a se lumina cerebrul. Nici n'a băgat de seamă că se înserase din nou. Abia când una din cucoane s'a ridicat, a curmat discuția și îi părea rău.

*

S'au văzut de atunci mereu. Mergeau împreună în plimbări lungi. Își dădea seama că fata aceasta îi place, îi conceatrează toată atenția. S'a obișnuit s'o vadă zilnic, să-i vorbească la telefon, s'o audă ciripind cele mai fantastice teorii. Nici la matchuri nu lipsea. Se așeza cuminte pe prima bancă a tribunei iar el, de pe teren, înainte de a începe jocul, se asigura dacă e acolo. Apoi juca limitat. Nu i-a spus că o iubește. Nici nu aștepta un prilej să mărturisească.

Ii plăcea situația și n'ar fi schimbat-o cu o declarație care îi părea patetică, banală și inutilă.

Primăvara se încheia. Rândunele își făcură de mult cuib sub streașină iar puii ciripeau veseli. Bucureștii au farmecul său în aceste zile minunate. Lumea trece veselă pe stradă, șoseaua e mereu plină de îndrăgostiți iar soarele are zilnic raze calde pentru cei dornici să sburde.

Lumea sportivă a Capitalei își trăia viața din plin. Duminică va avea un eveniment unic. România va juca revanșa cu Italia, un match pe care opinia publică îl aștepta cu un legitim interes.

In trei zile, biletele erau epuizate. Se conta pe o asistență record. Concurența dintre football și rugby era de mult în avantajul rugbyului astfel că stadionul putea conta sigur pe 40 mii de spectatori.

Echipa României era într'o formă excelentă. Ziarele care consacrau zilnic coloane întregi evenimentului puneau mari speranțe în echipa noastră. Căpitanul echipei, Genu Stoian, fiul fostului internațional stadist, a declarat că echipa românească va învinge.

Selecționeurul unic al echipei, Virgil Ioan, a dat un mare interview «Gazetei Sporturilor» în care arată că matchul de Duminică opune două echipe tot atât de egale ca și acum 15 ani, când România a întâlnit prima dată Italia, în cadrul campionatului European.

«Dacă linia a treia va funcționa bine, vom învinge». Am încredere în Radu Mihail, Petre Bogos și în Virgil Munteanu și-a terminat vechiul conducător declarațiile».

— In tine sunt nădejdile. Radule, spuse Mariana, arătându-i ziarul. Dacă joci tu bine, batem.

Radu a surâs și n'a răspuns nimic.

*

Stadionul era neîncăpător pentru lumea care dorea să vadă matchul. Cele patru intrări ale terenului erau asaltate. Tribunele erau pline cu două ore înainte de match iar pe străzile din jurul stadionului, șirul vehiculelor curgea necontenit.

Când echipa României a intrat pe teren, uralele au ținut zece minute. Copiii identificau pe cei «15». In cap era Genu Stoian, cu statura lui impresionantă. Dealtfel toți românii erau bine făcuți. Și Bogos și Munteanu și Tudor.

Radu Mihail a venit cu echipa în fața tribunei și au salutat. In timp ce publicul ovaționa, o căuta. S'a ridicat în primul rând, acolo unde știa că are loc. Nu venise. Locul ei era gol.

Au intrat și italienii. Cu pas elastic, «azzuri» au păsit pe gazon, au salutat publicul și au început schimbul de balon.

— Radule, să fii atent pe Olivieri. E băiatul acela înalt, i-a atras atenția Virgil Ioan. Plachezi sec la picioare câci pleacă dela tușe de nu-l mai prinde nimeni. Mihail abia l-a auzit.

— Dece n'o fi venit încă Mariana?

Francezul Desclaux a fluierat începutul jocului. Italienii au bătut lovitura, iar Bârsan IV a trimis afară. Tușe în fața tribunei. Mihail s'a așezat în față. Niciodată nu joacă tușa în față. Dacă a venit acum aci?

— Mariana n'a venit, gândea el Și balonul s'a dus la fund, exact pe omul nemarcat. Și era Oliviera... S'a repezit din urmă.

Bogos a avut însă grije să placheze astfel că italianul n'a făcut șarja.

— Fii atent Radule, i-a strigat Virgil de pe tușe. Stai lângă Olivieri!

Italienii erau puternici. Grămada grea și mobilă scotea baloane iar treisferturile alergau ca vântul, Românii aveau de muncit mult. O nouă tușe. Radu Mihail a fost primul, tot în față.

— Trec la fund Radule!

Mihail n'a apucat să vadă locul ei. O fi venit? Balonul sbura tocmai asupra lui. A sărit, dar n'a prins. Olivieri a fost mai abil. A și plecat. Radu din urmă a pierdut momentul prielnic a placajului și Olivieri a pornit bolid. A trecut de un român, este în fața fundașului Tudor și înainte ca omul nostru să placheze, passa a ajuns la Brunelli care a marcat, 3-0 pentru Italia.

— Dece n'ai placat Radule? a tunat Virgil. Ți-am spus să fii pe om!

Mihail își dădea seama că îi lipsește ceva. Dece n'a placat la timp? Niciodată n'a scăpat omul. Placajul său e sec, sigur și oportun. Cum a scăpat Olivieri? S'a uitat din nou spre tribune. Locul era tot gol. Un spațiu mic singur în această massă de oameni. Locul ei...

— Prinde balonul, Radule. Nici n'a băgat de seamă că matchul a reînceput. S'a trezit parcă. A prins balonul. N'a alergat cu el cum e obiceiul ci a shotat în tușe. Spre locul gol din tribună.

— Dece faci tușa scurtă Radule? Shotează mai tare!

— Dece n'o fi venit, gândea Mihai. Are doar bilet nu e invitată nicăieri. Să fie bolnavă? Nu, nu se poate. A vorbit cu ea la telefon la amiază. I-a spus să joace bine și după match se vor vedea la poartă, pe locul unde s'au cunoscut.

Italienii au iar balonul. Cum aleargă Constantinis... A trecut pe lângă Radu, pe lângă Muntean și dacă Tudor nu-l oprea la timp, ar fi marcat din nou.

Lumea se agita în tribune. Românii se apărau eroic dar nu atacau. Grămada împingea dar baloanele se încurcau în linii. Niciodată nu s'a întâmplat ca balonul să nu iasă din linia a treia. Se poticnea mereu în picioarele lui Radu. Nu era atent, privea necontenit locul gol din tribuna imensă.

Un singur spațiu gol într'o massă enormă, locul ei.

La o parte Radule! Și el tot locului rămânea. Obsesia Marianei îl chinuia. Își dădea seama că o iubește mult, mult de tot. Mai bine i'ar fi spus acest lucru, i-ar fi cerut mâna, s'ar fi căsătorit. N'ar mai fi fost slab în matchul acesta important.

Românii șarjau puternic. Se aflau în terenul advers. Balonul curgea dela un jucător la altul dar la Mihail era mereu pierdut.

Pauza a venit și pentru Radu Mihail. A refuzat ajutorul managerului și s'a aruncat în iarba terenului. Privea locul gol din tribună. Un loc gol într'o tribună imensă: locul ei.

Virgil a venit lângă el. Era furios.

— Niciodată n'ai jucat atât de prost. Ai datoria să te reabilitezi. Incearcă să faci ceva căci altfel pierdem.

*

A reintrat pe teren. De astă dată joacă pe partea opusă. Își dă seamă că matchul nu contează pentru el, că nu va putea face nimic.

Italienii sunt mereu în atac. Au șarja pe treisferturi de o viteză excepțională. Dacă liniile românești n'ar fi acționat bine, desigur că «azzuri» ar mai fi marcat. Jocul era acum în mâinile italienilor. Nimeni nu mai credea că românii vor putea marca.

Radu Mihail era însă departe de orice raționament sportiv. Toată lumea era convinsă că la cronica matchului va fi menționat ca un simplu spectator, în tricou național.

Radu privea locul gol...

Grămada în mijlocul terenului. Balonul a fost introdus între cele două pachete de oameni iar mingea a fost scoasă de români. Șarja a pornit cu linia de treisferturi, balonul a rulat înapoi, pe linia a treia dar Bârsan IV a acordat tușe. Tușe în fața tribunelor pe locul...

Locul nu mai era gol! Radu a văzut bine. Era ea. Cu pălăria florentină. Balonul a trecut la el așa că n'a mai avut timpul să se uite. A atacat, a passat, și un nou atac s'a produs.

— A venit, a venit, a venit, gândea bucuros Radu.

Alerga pe teren, dublând linia de treisferturi. Completa atacul și mingea i-a venit la 30 metri de but. O feintă și a trecut înainte. A passat dar ghinion... Bogos a fost plecat și s'a ratat încercarea.

Tribunele aplaudau. Bravo Mihail!, Bravo România!...

N'a putut să se mai uite. Trebuia să formeze grămada repede. Balonul a eșit pentru Italieni. Din nou tușe pe centru și un nou atac. Mihail a luat parte la el. A prins balonul pe care i l'a trecut Munteanu și a început o cursă fantastică. A intrat printre trei italieni, a realizat un crochet scurt și a pornit gloanț pe but. A lăsat impresia că pasează dar a intrat singur.

Incercare pentru România. Tudor și-a așezat balonul și shotul a trecut necruțător alături de bară: 3-3.

*

Acum e momentul, băieți atacați puternic, comanda Virgil Ioan.

Mihail privea entuziasmul tribunei și a văzut-o pe ea cum se săruta cu vecinul de bancă.

Pălăria mare, florentină, îi stătea pe ceafă...

— Atenție la lovitura de reîncepere!

Italienii au lovit balonul care a sburat direct spre Mihail.

Internaționalul a prins mingea.

— Cu cine se sărută Mariana?, gândea el... Și ca pornit din gură de tun, s'a repezit spre liniile adverse, a trecut peste primul zid, a făcut o nouă feintă de corp, și-a găsit drum printre doi italinei care au placat neputincioși.

Mai are doi oameni în față, la 15 metri de but. Să paseze? Nimeni nu este prea aproape... Să bată în tuș? E prea departe. Își dă seama că va fi prins. In față îl are pe Baroni al cărui placaj nu iartă.

A găsit soluția. In plină viteză, se deplasează la dreapta și shotează un drob goal minunat. Balonul se urca spre cer apoi cade ușor... lovește bara și depășește butul...

Tunetul aplauzelor l'a lămurit. A marcat patru puncte. E 7-3

(Continuare în pag. 4-a)

TIR

Duminecă se dispută

Campionatele naționale de tragere cu pistolul

Duminica viitoare, 14 Mai, se vor disputa în Capitală cele două Campionate Naționale de tragere cu pistolul: la ora 9 dimineață pe Poligonul A. N. E. F. Campionatul Național de tragere de precizie la 150 metri, iar după amiază la ora 2 și jumătate, pe Poligonul Societății de Dare la Semn, lângă Strandul Bragadiru, Campionatul României de tragere de viteză pe siluete mobile, așa zisul Tir Olimpic.

Numărul trăgătorilor ce vor lua parte la aceste trageri nu va fi foarte mare întrucât la fiecare din aceste competițiuni este vorba de o specialitate de tragere foarte migăloasă, la care nu se pot obține rezultate satisfăcătoare decât numai după iungi și obositoare antrenamente. In schimb însă, lupta ce se va da între puținii concurenți ce vor participa la aceste două competițiuni, fiind dintre cele mai aprige, va reprezenta un adevărat regal sportiv pentru cunoscătorii și iubitorii tirului cu pistolul.

La proba de tragere la 50 metri (60 focuri pe șase ținte a 10 focuri fiecare, trase în două ore de timp) participanți cu cele mai frumoase șanse de a ocupa primele locuri în clasamentul final al acestui campionat sunt următorii: **Niculae Lahovary** (Campionul Național pe 1938), **Vasile Crișan** (Clasat al II-lea la Campionnatul 1938), apoi d-nii dr. **Matei Bals, Theis** (Sibiu), **Paul Moscu, Mirea, Lanimann** și **Mănciules-cu**, ultimi patru debutanți în acest gen de tragere, însă începători înzestrați cu excepționale calități și cari, dacă vor continua să practice acest sport cu aceiași dragoste și râvnă ca și până acum, vor forma foarte curând o echipă redutabilă pentru Balcaniada dela toamna viitoare.

La tragerea pe siluete mobile, scopul urmărit este cu totul altul: nu se mai pune chestiunea preciziei desăvârșite în lovirea țintei într'un anumit loc, ci mai mult viteza cu care se pot atinge cele 6 siluete cari apar și apoi dispar, după ce au fost expuse tirului, la început 8 secunde, apoi 6 secunde, 4 secunde și în fine numai 3 secunde, în decursul cărora trăgătorul trebue să tragă de 6 ori cu pistolul automat și să loveacă pe cât posibil toate aceste 6 siluete.

Acest gen de tragere, singurul într'adevăr util pentru apărarea individuală în caz de agresiune, n'a început să se practice la noi în țară decât anul acesta. Progresele realizate au fost totuși cât se poate de frumoase și suntem convinși că pentru la toamnă la Atena echipa românească va face o figură cât se poate de onorabilă.

Până'n prezent și-au anunțat participarea la acest Campionat un număr de 13 concurenți și anume: 7 trăgători dela Clubul Olimpic, 4 dela Metropola, I dela Gloria Walther și I din Ardeal dela Societatea de Tragere din Reșița.

La antrenamentele din ultimele zile ce s'au efectuat la Tennis Club, d-na și d. dr. **Bals**, d-nii **Grant, Mirea** și **Moscu** au făcut o deosebită impresie de siguranță și precizie în tragerile lor, și suntem siguri că dintre aceștia vom număra pe primii trei din Campionatul nostru pe anul acesta.

Tragerile vor fi controlate de o Comisie desemnată de Federația noastră de Tir și vor începe punctual la orele arătate mai sus. La ambele Campionate, atât locurile cât și seriile vor fi trase la sorți în momentul deschiderei competițiunei.

Inscrierile se pot face la Poligonul ANEF, la custodele acestui poligon până în ziua și la ora începerei concursului.

CICLISM

Astăzi se închid înscrierile pentru cursele cicliste de Duminică

Regulamentele celor două întreceri

Duminica aceasta F. R. S. C. va organiza două alergări cu punctul «terminus» la Giurgiu.

Prima rezervată categoriilor inferioare se va disputa pe ruta București—Giurgiu, pentru cupa V. Canarache a doua se va fugi subt formă de handicap pe traseul București— Alexandria — Giurgiu.

Premiile numeroase și valoroase vor atrage la start elita «pedaleurilor» români.

Regulamentul „Cupei Vasile Canarache"

Art. 1. — Pentru încurajarea sportului ciclist și pentru desvoltarea spiritului pe echipe, d. Vasile Canarache donează o cupă ce se va disputa Duminică 14 Mai 1939.

ART. 2. — Cupa se aleargă pe echipe ale cluburilor afiliate la FRSC și formate din categoriile a 3-a și începători.

ART. 3. — Echipele se vor compune din minimum 3 și maximum 5 alergători din cari primii 3 contează în clasamentul general.

ART. 4. — Cupa va fi câștigată de gruparea care cu primii 3 va avea cel mai mic număr de puncte.

ART. 5. — Cupa Vasile Canarache este challange și devine proprietatea grupării care o va câștiga doi ani consecutivi sau trei ani alternativi.

ART. 6. — Cursa se aleargă în conformitate cu regulametele FRSC.

ART. 7. — Este interzis alergătorilor de a primi ori ce fel de ajutoare dela persoane particulare sau oficiale cari urmăresc cursa. Coechipierii se pot ajuta între ei în orice fel.

ART. 8. — Cupa Vasile Canarache se dispută pe distanța București — Giurgiu, traseul fiind șoseaua internațională București — Giurgiu, cu sosirea la Giurgiu, în fața Castelului de Apă. Controlul de închidere este la 30 de minute după primul sosit.

ART. 9. — Adunarea concurenților va vea loc în piața Cimitirului Bellu, la ora 6,45 dim., iar până la 7,45 este împărțirea numerilor și semnarea foilor de plecare. Plecarea se va da la ora 8 fix. Sosirea la Giurgiu în fața Castelului de Apă, va fi marcată cu un steag roșu.

ART. 10. — Gruparea câștigătoare va fi obligată să suporte cheltuelile cu gravarea cupei, pe care o va deține până în anul următor, când va fi obligat de a o depune la sediul FRSC, cel puțin 10 zile înainte de disputarea ei.

ART. 11. — In afară de cupă se vor decerna următoarele premii: I' lei 500, II) lei 300, III) lei 200, IV) lei 100 (pentru clasamentul general).

ART. 12. — Inscrierile însoțite de taxa de 50 lei pe echipă se primesc la sediul FRSC, până în ziua de Vineri 12 Mai a. c., ora 18, în Calea Victoriei 29, etajul 3.

PALMARESUL PROBEI

1936—1937: Câștigătoare definitivă echipa ASPIM.

1938: Câștigătoare echipa ASPIM.

Comisari de parcurs: M. Antonescu, N. Chircu și G. Iacobescu; judecător la sosire: V. Stănescu; starte Cupa Canarache: N. Chircu; cronometrori: N. Chircu.

Anul acesta A.S.P.I.M. rămâne mare favorită și Gușan-Ciorbea et comp. nu vor înșela așteptările inimoșilor conducători albi-albaștri.

Regulamentul „Handicapului de încercare"

ART. 1. — Pentru încurajarea ziua de Duminică 14 Mai a. c., o cursă denumită Handicap de Incercare.

ART. 2. — Proba măsoară 135 km.

ART. 3. — Handicapul de încercare este deschis alergătorilor din clasele amatori și independenți categoriile 3-a, 2-a și 1-a.

ART. 4. — Proba se desfășoară pe distanța București — Alexandria — Giurgiu, spre Alexandria, prin comuna Lupeasca — Bragadiru — Cornetu — Buda — Mihăilești — Goreni — Stâlpu — Balari — Ghimpați — Copaciu — Nalpu — Prunaru — Drăgănești — Cocoșu, apoi la stânga din fața chintirului din Alexandria, spre Giurgiu, prin comunele Atârnați — Putinței — Putneiu — Hodivoaia — Vieru — Florica — Giurgiu, 135 km.

Sosirea la Giurgiu se va face pe strada ce duce spre Aleic.

ART. 6. — Adunarea concurenților va fi în fața Tribunalului Ilfov, la ora 6 dim., iar până la ora 6,30 se vor împărți numerile și semna foile de control.

ART. 7. — Plecarea se va da sub formă de handicap după cum urmează:

Categoria 3-a: la ora 6.45.

Categoria 2-a: la ora 6,53.

Categoria 1-a: la ora 7.

ART. 8. — Concurenții sunt obligați a acea frânele în perfectă stare de funcționare, ghidoanele bușonate și ținuta reglementară.

ART. 9. — Este permis alergătorilor de a se ajuta reciproc cu ori ce fel de materiale și în caz de accident de a schimba bicicleta. Ajutorul particular este interzis și alergătorul care va beneficia de astfel de ajutor va fi scos din clasament.

ART. 10. — Inscrierile se primesc până Vineri 12.V.1939 ora 18, la sediul FRSC, Calea Victoriei 29 etajul 3, însoțite de taxa de lei 20.

ART. 11. — Proba se închide după 15% din timpul primului sosit.

ART. 12. — Premiile sunt următoarele:

Premiul I, lei 1.000.

Premiul II, lei 600.

Premiul III, lei 300.

Premiul IV, lei 200.

Premiul V, lei 100.

Art. 13. — Oficiali ai cursei sunt d-nii:

Comisari de parcurs: Aurel Lascu, C. Marinescu, Fl. Popescu; judecător la sosire: V. Stănescu; starter: N. Chircu; cronometror: N. Chircu.

Al. Brown vrea să redevină campion mondial!

(Continuare din pag. 1-a)

Ca și fratele său de culoare, Joe Louis, H. Lewis doarme foarte mult, dar se trezește cu surâsul pe buze. Ne a primit foarte amabil.

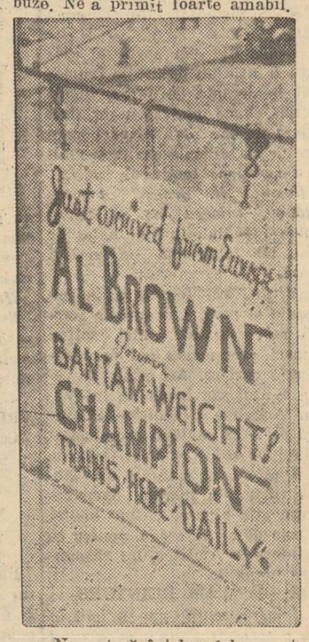

— Nu pot să înțeleg deloc pentru ce mi s'a refuzat dreptul de a boxa împotriva lui Len Harvey la Londra. Vă asigur că aș fi putut boxa fără a mă afla în pericol, câci atunci când l-am întâlnit pe Louis pentru titlu, vederea mea era exact ca și astăzi, ne spuse J. H. Lewis.

In continuarea negrul a declarat că este departe de intenția de a abandona boxul, și că se va reîntoarce la New-York.

Sprint

AȘII «Metropolei» vor reintra în arenă abia Dumineca viitoare cu ocazia Circuitului «Leonida».

Se vorbește mult bine despre Nicolae Dobrin cași despre Dumitru Nicolici, care însă a început antrenamentul prea târziu, din cauza miliției.

IONEL CRISTEA și-a amânat plecarea la Paris ca să participe la cursa FRSC-ului pe distanța București—Alexandria—Giurgiu, cu toate că în ultimele două săptămâni nu s'a mai putut antrena de fel, neavând bicicletă.

VITTORIO NICOLOZZO va pleca la Sf. Gheorghe Luni 15 Mai a. c. și va reintra abia în Cupa Restaurației.

TEKLES, vechiul alergător al C. F. R.-ului, s'a hotărît să reia antrenamentul și în consecință s'a legitimat la Velo Club Român.